

325. Uram, kegyes indulatomban

Vad Péter Zsigmond

1. U - ram, ke - gy es in - du - la - tom - ban, Í m, te - szem val - lá - som: Ho - gy én az Ú r J é - zus Krisz - tus - nak
Ez é - le - tem - ben, ha - lá - lom - ban F ő vi - gasz - ta - lá - som:

4

Tu - la j - do - na va - gyok, Raj - tam ir - gal - mas szent vol - tá - nak Ke - gyel - me - i na - gyok.

325. Uram, kegyes indulatomban

2. Ki, midőn voltam halál révén, / Teljes bűn mérgével,
Meváltott, ügyemet felvén, / Drága szent vérével.
Az ördög terhes fogságából / Híven feloldozott,
A bűnnek kemény igájából / Szabadságra hozott.

3. E zután sem hagy el végképpen / Kívánt segedelme,
Sőt, mint fiát, engem akképpen / Takargat védelme.
Gondot visel én életemre / Hatalmas szent karja,
Semmi gonosz nem száll fejemre, / Ő ha nem akarja.

4. Uram, taníts gyarló éltemnek / Nagy bűnös voltára,
Ó, vezess én árva fejemnek / Szabadítójára:
Magamat néki hadd adhassam / Lelki ajánlással,
Drága jóvoltát hogy áldhassam / Méltó hál'adással.